Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 21 (753) * Joi 26 mai 1960 * 8 pagini 30 bani

COMUNICAT

In zilele de 17 și 18 mai a.c. a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, care a dezbătut Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă.

Proiectul de Directive a fost prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R.

In urma discuțiilor care au avut loc, plenara a aprobat în unanimitate proiectul prezentat și a hotărît ca Proiectul de Directive să fie dezbătut de către organele și organizațiile de partid, cît și de masele largi de oameni ai muncii în cadrul adunărilor pe întreprinderi, instituții, unități socialiste ale agriculturii, sate și în paginile presei.

Proiectul, împreună cu propunerile ce se vor face în cursul acestei dezbateri, va fi supus de către C.C. al P.M.R. celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Luminile viitorului

Pe cind copiii care s-au născut in zilele acestea vor avea șase ani și vor incepe să răsfoiască abecedarul, o bună parte din uriașele planuri economice elaborate de partidul nostru in această primăvară vor fi implinite. Mai tirziu, pe cînd vor ajunge pionieri, desigur, vor invăța la istorie despre insemnătatea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., eveniment pe care il intîmpină acum intregul nostru popor, cu entuziasm, cu dragoste, cu o minunată insuflețire in muncă. Pionierii și școlarii de azi au fericirea de-a citi cu ochii lor cuvintele Proiectului de Directive – incercind să descifreze și să tălmăcească cifrele înșiruite in pagini, ca niște brigăzi gata să plece la muncă. Ideile călăuzitoare din acest Proiect de Directive le-am putea asemăna cu liniile electrice de inaltă tensiune, la capătul cărora strălucesc luminile viitorului, cascada de lumini a socialismului implinit.

Care sînt aceste idei ? Ce ne spun cifrele ?

Țara noastră, atît de bogată, rămăsese în trecut una din țările cele mai inapoiate. Fabricanții și moșierii, exploatatorii crînceni ai poporului muncitor, storceau cît mai multe venituri pentru buzunarele lor fără fund. Țara trăia in mizerie.

A trebuit să vină eliberarea, să fie doborîți jefuitorii și trîntorii – a trebuit ca partidul clasei muncitoare să pună în fața poporului, ajuns stăpîn, primele planuri economice de stat și prin infăptuirea lor să fie lichidată, rînd pe rînd, inapoierea din industrie și agricultură, să fie puse bazele temeinice ale construirii socialismului. Iar temelia temeliilor a fost industria grea și în primul rînd industria care construiește mașini, ce dau naștere la rîndul lor altor mașini

De asemenea, foarte importantă a fost pentru întreaga țară scoaterea agriculturii de pe făgașul ingust și plin de înfundături al micii proprietăți țărănești, spre drumul larg al colectivizării.

Roadele acestei politici duse de partid se împlinesc și se văd ca cireșele de mai pe ramurile încărcate.

Iată ce ne spun cifrele.

Dacă am sta să comparăm producția industrială de la sfîrșitul acestui an, 1960, cu cea din 1938 (socotit cel mai bogat an de sub domnia capitaliștilor) am vedea că producția lui 1960 este de cinci ori mai mare. Va arăta exact ca un furnal pe lingă o fabrică de sifoane.

Să ne gîndim că la sfirșitul planului de șase ani, deci în 1965, furnalul acesta simbolic va crește încă de două ori mai

ION BRAD

(Continuare în pag. 4-a)

In comuna noastră

Nu de mult, țăranii muncitori din comuna noastră și-au unit pămînturile într-o gospodărie agricolă colectivă căreia i-au dat numele de „Al III-lea Congres al Partidului". In ultimii ani, în comuna noastră s-au făcut multe schimbări.. Opaițul pe care înainte îl intîlneai în fiecare casă a rămas doar o amintire — azi, în locul lui strălucește becul electric. Aproape pe fiecare uliță se construiesc case noi, numai anul acesta s-au și terminat 8 dintre ele. Aproape fiecare familie are aparat de radio, bicicletă.

Pionier
VASILE RUSU
cl. a VII-a, Școala de 7 ani, com. Gîlgău, reg. Cluj

Creștem fericiți

Zilele acestea, am primit o nouă dovadă a grijii ce ne-o poartă părintele iubit, partidul. La școală au sosit pentru noi niște bănci noi, nouțe. De îndată ne-am înfrumusețat clasele și ne-am hotărît ca de acum înainte să păstrăm mai multă curățenie, să le îngrijim mai bine. Acum, toată școala e curată ca un pahar.

Pionier
TUDOR N. GHEORGHE
Școala de 7 ani, com. Romînești reg. București

In cinstea Congresului

Noi învățăm într-o școală nouă pe care o îndrăgim și vrem s-o vedem tot mai frumoasă. Iată de ce, în cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului, am plantat 1.200 puieți de salcîm făcînd un gard viu în jurul ei.

În zilele următoare am descărcat și stivuit cărămizi pentru noul local ce se construiește lîngă școală și am curățat o parte din izlazul comunei. Vrem să adunăm și fier vechi și ne-am hotărît să învățăm mai bine. Printre cei care au și pus în fapt hotărîrile noastre sînt pionierii Ivan Ion, Costică Popovici, Maria Radu și alții.

CORNELIU BĂLAIȚA
cl. a V-a A
Școala de 7 ani, com. Balcani, raionul Buhuși, reg. Bacău

ÎN CINSTEA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL P.M.R.

PE LOCOMOTIVELE VIITORULUI

Ca mecanic de tren, am avut fericirea să fiu printre acei care au dus cu trenul în zorii zilei de 19 mai gazetele proaspete, avînd tipărit in paginile lor documentul atît de important pentru continua dezvoltare a patriei noastre socialiste. Oamenii muncii au primit cu un sentiment de mîndrie Proiectul Directivelor ce deschide noi perspective in fața noastră. Alături de construcțiile care se inalță in prezent pe meleagurile țării, vor răsări miine altele și mai grandioase. Nu știu dacă există vreo meserie ca a noastră, care să-ți dea posibilitatea să vezi cu ochii tăi cum se schimbă țara de la o zi la alta, devenind tot mai infloritoare. Deunăzi, s-a inaugurat noua gară din Constanța, frumoasă construcție a timpului nostru, numită de cei care au văzut-o „perla litoralului". Am condus primul tren care a oprit in fața noii gări însorite. In viitor, pe liniile ferate, vor zbura puternicele locomotive Diesel electrice. Pe ele veți fi, nu peste mulți ani, și unii dintre voi, le veți conduce... Nu uitați însă un lucru : pe o astfel de mașină modernă nu poate luat loc un cîrpaci ! Se cere să fim în pas cu timpul, să avem o pregătire inaltă. Se cere din partea voastră aceeași hărnicie ca a constructorilor, să invățați, să vă însușiți temeinic cunoștințele predate în școală incit, devenind oameni cu o calificare superioară, să puteți conduce cu pricepere aprigele locomotive ale viitorului.

ȘTEFAN LUNGU
mecanic de locomotivă
Erou al Muncii Socialiste

Mărețe vremuri

„Numărul elevilor admiși în anul I al școlilor care pregătesc muncitori calificați va trebui să crească de peste 2,5 ori față de 1959, iar școlarizarea în anul I al invățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice va trebui să crească în aceeași perioadă de peste 2 ori" se spune în Proiectul de Directive.

Dar aceștia sînt pionierii noștri! Muncitorii cu inaltă calificare, inginerii de mîine sînt ei, pionierii de astăzi! Cei mai mari, pionieri ai clasei a VII-a, prin calificarea pe care o vor dobîndi vor extrage minereuri, vor brăzda ogoarele colectivelor, vor construi case și școli.

Am citit Proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. E nevoie să închid ochii ca să văd o țară minunată? Nu. Citesc și privesc în jur. Anul școlar e pe sfîrșite Pionierii noștri învață bine, au note bune, mulți vor primi distincțiile pionierești. Se pregătesc pentru măreţele vremuri, pentru un viitor însorit.

ALIDA IGNAT
instructoare superioară de pionieri
Școala de 7 ani nr. 11, București

Perspective

Am citit cu mult interes Proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al Partidului pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă.

Pentru că sînt profesoară m-am oprit în mod deosebit asupra capitolului în care se vorbește despre învățămînt. Ce sarcini mărețe își propune partidul nostru pentru viitor! Generalizarea învățămîntului de 7 ani și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, construirea a cca 15.000 săli de clasă noi, pregătirea a 260.000 muncitori cu calificare inaltă, 100.000 cadre tehnice și medii, 54.000 cadre calificate cu pregătire superioară, toate acestea dovedesc grija părintească pe care o poartă partidul copiilor.

Lucrez în învățămînt de 18 ani. Imi amintesc că în trecut puținele școli care existau erau lipsite de materiale didactice, de săli de clasă corespunzătoare. Astăzi școlile noastre au mobilier bun, clase mari și luminoase. Avem laboratoare cu aparate de tot felul, hărți, materiale didactice pentru științele naturii etc. In orice sătuc, fie el cît de îndepărtat, există condiții pentru ca învățămîntul să se desfășoare cît mai bine. Partidul are grijă de toți copiii patriei. Invățați, copii! Insușiți-vă cît mai bine cunoștințele predate pentru că și voi veți participa mîine la realizarea visului nostru de aur — construcția socialismului și trecerea la comunism.

MARIANA IONESCU
directoarea Școlii de 7 ani nr. 120, București

Vecinii

Tramvaiul m-a lăsat chiar în fața blocului unde locuiesc eroii reportajului meu, Ion Boboc și Gheorghe Mitrea, muncitori la uzinele „Republica" din Capitală. Aflînd că lucrez la o gazetă s-au bucurat, împărtășindu-mi îndată gîndurile lor, vorbindu-mi despre viața lor, despre bucuriile lor. Amîndoi sînt proaspeți locatari ai noului bloc A din complexul de blocuri construite în cartierul 23 August, pe Bulevardul Muncii. Ion Boboc are doi copii. Constantin, elev în clasa a IX-a Școala medie și Viorel, elev la școala profesională a uzinelor „Republica". In familia Mitrea cresc veseli doi pionieri : Stelu, în clasa a IV-a și Mihaela, în clasa a II-a la Școala de 7 ani nr. 38...

Viața celor două familii e strîns împletită. Faptul că au primit locuințe alăturate i-a apropiat mult, i-a făcut să se împrietenească. Iar prietenia n-a înflorit numai între cei mari, între părinți, ci și între copii.

Bucuroși mi-au arătat locuințele lor frumoase și îngrijite și m-au invitat pe terasa blocului.

Bucureștiul văzut de sus își așterne jur-împrejur străzile, șoselele, liniile de tramvai, parcurile, casele, întocmai ca într-o hartă lucrată cu grijă. Departe, dincolo de fondul orașului se înalță maiestoasă Casa Scînteii, se vede Arcul de Triumf, noul cartier Floreasca, iar aici, aproape, peste drum, stadionul „23 August" și parcul imens...

Admirînd priveliștea grandioasă a orașului ne-am și imaginat cît de frumos va deveni Bucureștiul peste cîțiva ani cînd prevederile Proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. vor fi îndeplinite. Și nu numai Bucureștiul ci întreaga noastră țară...

Discuția pe care am avut-o cu noii mei prieteni, despre perspectiva luminoasă ce se deschide în fața poporului o dată cu înfăptuirea acestor planuri grandioase mi-a arătat încă o dată încrederea muncitorilor în partid, hotărîrea lor de a munci și mai bine, pentru ca traiul să fie cît mai bun, pentru ca viitorul copiilor să fie cît mai luminos.

IOANA TOMA

Din viața pionierească

Dornici să cunoască noi lucruri din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 173 din București au vizitat Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie". Iată-i în fața plăcii care amintește despre luptele eroice ale ceferiștilor din 1933.

Două portrete

Era un fel de „cap al răutăților" Ionică Hariton dintr-a II-a C. Invăța bine, avea numai note de 10 – dar...

Acest „dar" se poate rezuma în puține cuvinte: Ionică nu era cuminte! Și voi, care nu sînteți de loc străini de „meseria" lui Ionică – aceea de ... școlar, știți ce înseamnă să nu fii cuminte. Iată de ce, începînd cu mult timp înainte, Ionică a avut multe frămîntări: „Dacă n-o să mă facă pionier?"

Dar tot gîndindu-se la acești o mie de presupuși „dacă", Ionică a „uitat" să mai facă gălăgie, a „uitat" să le tragă de codițe pe colegele sale...

*

Dalia Ungureanu dintr-a II-a B a fost multe zile bolnavă. Și, bineînțeles, multe zile n-a putut merge la școală. De aci o serie de greutăți: n-a mai avut posibilitatea s-o asculte pe tovarășa învățătoare explicînd lecțiile, era în pericol să rămînă mult în urma celorlalți copii. Cu acest gînd, Dalia nu se putea împăca. Și ajutată de colegii care o vizitau foarte des și acasă, a învățat. A învățat cu ardoarea celui care știe că numai pe merit poți primi cravata roșie.

Cînd a venit la școală, prima notă pe care a primit-o a fost un 10.

*

Iată numai doi copii din cei care nu de mult au primit cravata roșie de pionier. Unitatea de pionieri de la Scoala medie „Vasile Alecsandri" din București a primit în rîndurile sale, în ziua cînd a sărbătorit 11 ani de la înființarea sa un nou detașament de pionieri: copii harnici, plini de voință, gata să închine patriei dragi întreaga lor viață.

Să le urăm, dragi prieteni, spor la învățătură și o activitate pionierească bogată.

Z. ȘTEFAN

Nu de mult, la clasa II-a C, de la Școala medie „I. L. Caragiale" din București, veselia și bucuria i-a cuprins pe toți cei prezenți în sala frumos pavoazată. Școlari destoinici ca: Gabriela Dan, Adrian Alecu, Dan Mănăilescu au primit cravata roșie.

Iată în fotografia alăturată pe Lucian Balint, mîndru de cravata sa roșie, și Doina Ionașcu, din clasa I-a B, care așteaptă cu nerăbdare ziua cînd va deveni și ea pionieră.

Pe marginea unui concurs „Drumeții veseli"

La Școala de 7 ani nr. 12 este azi un concurs drumeții veseli. Tema: „Cine știe cele mai multe lucruri despre trecutul și prezentul orașului Timișoara?" Așa dar.. îmbrăcați frumos, ca într-o zi de sărbătoare, pionierii stau în bănci pregătiți pentru concurs.

In banca a 3-a, pe rîndul de la fereastră, o pionieră emoționată, cu obrajii ca jăratecul. Glasul ei tremură puțin. E tremurul cu care vorbește despre faptele mari ale oamenilor care-au știut să moară eroic, care-au luptat într-o vreme grea, cumplită, cînd această luptă a oamenilor adevărați se plătea cu viața.

...Ocsko Terezia, Ștefan Plavăț, Bella Brainer... Au trăit și ei în orașul Timișoara. Au murit în chinuri îngrozitoare pentru „vina" de-a fi luptat pentru fericirea poporului, pentru fericirea voastră, a copiilor.

...Glasul din ce în ce mai scăzut al Mirelei se oprește. Apoi se-așterne o liniște pe care timp de cîteva secunde nimeni nu-ndrăznește s-o tulbure: este un omagiu.

— Bunicul îmi povestește deseori cum arăta periferia orașului nostru – spune Ioan Ștef din clasa a V-a D. Imi spune lucruri înspăimîntătoare! Cartierele Elisabetin și Fabrik arătau ca niște ruine, îngrămădiri de bordeie ce țineau loc de case. Copii goi, bolnavi și flămînzi. Școala? Un lux. Ceva permis doar ca... fantezie. Așa, ca în povești. De multe ori, pe maidane, copiii aceștia, ai muncitorilor se jucau „de-a școala". Așa, aveau voie, Și cît de mulți erau în situația aceasta.

Noi am fost cu toții zilele trecute prin oraș. In centru se construiește. Și alături de I.M.F. (Institutul medico-farmaceutic) se construiesc case. Dar cel mai mult în orașul nostru se construiește în cartierele mărginașe. Acolo unde bunicul spune că erau bordeie, se clădesc acum case cu unul sau două etaje, de parcă-ar fi vile. Pe strada Nikos Beloianis, pe întreaga stradă a fabricii Bela Brainer, în cartierul Elisabetin. Cît de mult se construiește. Și noi toți sîntem la școli...

Din angajamentele Sfatului popular orășenesc am aflat că se prevede că în anul 1960 se vor deschide 20 de unități comerciale noi, se vor da peste plan 12.000 m.p. îmbrăcăminți de drumuri.

Octavian Harabagiu, Mihaela Ezekil, Elisabeta Moțiu și alți cîțiva pionieri au întocmit albume cu poezii scrise în grai bănățean, obiceiuri vechi bănățene și portrete de oameni de artă și literatură din Banat care-au ajutat la dezvoltarea literaturii și artei în această parte a țării.

La un moment dat, tovarășa instructoare superioară Marioara Doran pune întrebări legate de viața de organizație din unitate.

După ce se dau răspunsuri la întrebări ca acestea: Cîți pionieri are detașamentul tău? Care a fost ultima adunare de unitate și cu ce temă? tovarășa instructoare mai întreabă: care este cea mai recentă acțiune la care au participat pionierii din unitate? La care pionierul Gheorghe Mozeș dă răspunsul:

– Plantarea de puieți de brazi, liliac și trandafiri și săparea gropilor pentru bănci, la care s-au evidențiat în mod deosebit pionierii Ion Bogăteanu din clasa a V-a A, Mircea Cuzma clasa a VI-a C și un personaj colectiv; clasa a IV-a B în întregime.

Concursul s-a terminat în aplauzele entuziaste ale asistenței.

Din activul pionieresc au rămas în sală cîțiva pionieri care consemnau în jurnalul unității că s-a ținut un concurs drumeții veseli, că la acest concurs s-au evocat figurile utecistilor Ocska Terezia, Ștefan Plavăț, Bella Brainer. Că s-au povestit lucruri din trecutul orașului Timișoara și s-a vorbit despre construcțiile noi. Că în curtea școlii s-au sădit puieți de brazi, liliac și trandafiri.

Nu-i nimic extraordinar în faptul că un grup de pionieri au plantat puieți de brazi, liliac și trandafiri...

Și totuși, cîtă bucurie îți strecoară în suflet acești puieți, sădiți de copii...

S. ELENA

Raportăm partidului

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Hunedoara, raportează cu multă bucurie partidului unul dintre cele mai frumoase succese pe care le-au obținut în ultimul timp: ei au reușit să predea furnalelor patriei într-un timp destul de scurt, 54 de tone fier vechi. Chemarea „Din fier vechi, oțel nou" i-a însuflețit atît de mult încît de curînd au organizat și două zile record. Numai într-o singură zi ei au strîns 17.000 kg fier vechi, pe care l-au depozitat în curtea școlii. Să fi văzut cum aduceau pionierii coșurile, cărucioarele, roabele pline cu fier vechi. Unii aduceau chiar și cu brațul.

Cînd pionierii au predat I.C.M.-ului cele 54.000 kg de fier, și-au exprimat dorința ca șarja realizată prin topire să se numească „Șarja pionierilor". Dorința le-a fost satisfăcută. In ziua de 29 aprilie orele 9,30, cuptorul nr. 2 C.S.M. a elaborat șarja cu numărul 3.751 – „Șarja pionierilor".

Știți oare ce se poate realiza din metalul obținut din această șarjă? Răspunsul este de-a dreptul uimitor: 34 de tractoare, sau 12 km de cale ferată.

La sfîrșitul turnării, pionierii au oferit în dar colectivului de oțelari care au elaborat șarja pionierilor – cravate și insigne pionierești. In cinstea celui de al treilea Congres al Partidului, pionierii din întreaga unitate și-au luat noi angajamente. Și desigur, le vor realiza.

Pionierii ANGELA ZANEF, CARMEN DRAGA, TIBERIU GOLOMBOȘ, MARGARETA MARKOS,
Școala de 7 ani nr. 1, Hunedoara

LA FAȚA LOCULUI

Intr-adevăr, imaginea pe care ei, pionierii Școlii nr. 3 din Galați și-o făuriseră despre Șantierul Naval se asemăna în multe privințe cu realitatea dar cîtă deosebire totuși! Ceea ce văzuseră ei din port sau de sus, din oraș, semăna mai degrabă cu o fotografie, întotdeauna aceeași. Vapoare, șalupe, un bac, cargourile vopsite cu minium, altele fără vopsea, macarale, clădiri uriașe, albe, Dunărea și dincolo de Dunăre pădurea de sălcii, iarna semănînd cu o îngrămădire de buturugi, vara bogată în frunziș... Văzut de aproape, șantierul e cu totul altceva. Imaginea fotografică din mintea lor dintr-odată a prins viață. Macaralele se mișcă ridicînd bucăți uriașe de fier, zeci de muncitori lucrează, vorbesc, rîd. De la secțiile de strungărie și lăcătușerie, zgomotele, ciocăniturile, glasul strident al fierului tăiat, prelucrat — totul formează un fond pe care vocea ta oricît de puternică ar fi o auzi slabă, înfundată. Ce mari sînt toate! Și macaralele și cele trei cargouri lansate pe apă și cel de-al patrulea cargou pe care muncitorii se străduiesc să-l termine în cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului. In zeci de puncte, mai apropiate sau mai depărtate, lumina sudurii izbucnește puternică, apoi se stinge și iar se aprinde parcă spunînd: „Și aici lucrează un muncitor". Ochii pionierilor urmăresc atenți și curioși tot ceea ce se întîmplă. Doar nu de ieri, de alaltăieri doreau ei să vină să vadă cum se construiesc vapoarele, cum muncesc părinții și frații lor mai mari, pentru că e lucru știut, foarte mulți părinți ai pionierilor de la școala lor lucrează aici, pe șantier. La terminarea schimbului, prin fața școlii care nu se află prea departe de șantier trec sute de muncitori cu bicicletele făcîndu-le semne prietenești cu mîna. Acum, iată, au întîlnit aici, la lăcătușerie și la ajustaj, foarte mulți dintre acești prieteni.

— Tovarășe Ovidenie, vrei să ne spui și nouă de ce ți-ai ales meseria de lăcătuș? Vocea pionierului Grigore Vasiliu răsună subțire în zgomotul uriașei hale de la lăcătușerie.

— De ce mi-am ales-o? Mai întîi, pentru că mi-a plăcut! E o meserie frumoasă. Cîte ceva din „tainele" ei ați mai învățat și voi la atelierul școlar. Ca și voi, primele noțiuni de lăcătușerie le-am deprins la școală, dar nu la școala elementară ci la școala profesională a șantierului naval, apoi am venit să lucrez aici, împreună cu alți tovarăși.

Și lăcătușul Ion Ovidenie le prezentă copiilor pe Dumitru Borcilă, care le spuse că și el a fost pionier, președinte de grupă la Școala nr. 17 din Galați, pe Nicolae Bichir, acum elev la școala profesională a șantierului și pe un tovarăș mai vîrstnic, Ichim Toader.

— Și dumneavoastră ați fost... pionier? întreabă rîzînd pionierul Ion Focșa, uitîndu-se la părul alb al tovarășului Ichim.

— Imi pare rău că n-am fost, răspunde acesta tot în glumă, dar n-am ce face! Mi-au luat-o anii înainte și n-am putut să-i țin în loc. Au trecut așa de mulți numai de cînd lucrez aici... Sub ochii mei s-au înălțat toate. Voi nici nu erați pe lume cînd eu aveam mulți ani de muncă în urmă. Pe șantier nu se lucrau vase mari. Nu existau decît niște șoproane nenorocite luminate ca vai de lume. Se lucrau 12-14 și chiar 16 ore, n-aveam măști pentru sudură, ne stricam ochii și sănătatea. Totul se căra cu spinarea, spuse el arătînd spre podul rulant din hală. Cine nu putea munci era dat afară. Accidentele se țineau lanț. Parcă nici nu-mi place să-mi amintesc. Mai bine mergeți și vedeți ce lucruri minunate sînt acum pe șantier.

Steluța Bonef a ținut neapărat să meargă la asamblare, la tatăl ei, iar Maricica Vasiliu, la strungărie, unde lucrează și fratele și tatăl ei. Și s-au dus la fața locului și la asamblare și la strungărie. Peste tot pionierii au fost întîmpinați cu aceeași bucurie, cu aceeași dragoste dîndu-li-se explicații, răspunzîndu-li-se la întrebări. Vizita lor la locul de muncă al părinților, prietenilor și fraților lor mai mari s-a arătat frumoasă și mai ales folositoare. Mulți dintre cititori sînt pe cale de a termina clasa a VII-a...

IOANA ZAMFIR

La Școala medie nr. 9 „Ion Neculce", din București, elevii clasei a VII-a A au avut lucrare scrisă la limba romînă. Rodica Pop a făcut o lucrare bună.

Și pionierul Alexandru Dordea din clasa a VII-a B e mulțumit de nota primită pe caetul de teze...

O FATA ȘI PRIETENELE EI

Sîntem în clasa a VII-a de la Școala medie din Băneasa, regiunea Constanța. E recreație și pionierele grupei întîia s-au strîns în jurul Stanei Constantin, președinta lor.

— Va să zică, peste puțin timp dăm teza la romînă...

— Da!

— Ce facem, Maria?

— Voi știți că eu învăț, dar...

— Știm, știm!

Și, pe loc, fetele din grupa întîia au hotărît să meargă în fiecare zi la Maria Sima. Intîi o vor ajuta la treburile gospodărești, pentru că Maria a rămas fără mamă și, apoi, își vor face temele, vor repeta pentru teză

PRIMUL SUCCES DAR NU ȘI SINGURUL...

— Ne-a adus tezele, ne-a adus tezele...

Și vestea s-a răspîndit repede. In cîteva minute, toți elevii erau în jurul tovarășei profesoare de naturale.

— Teza de astăzi e un succes. Nici o notă de 5, foarte puține de 6, iar restul, de la 7 în sus! Vă felicit și vă doresc ca la celelalte teze să nu aveți nici note de 6! Și tovarășa profesoară le împărți tezele.

Peste cîteva zile vor avea o nouă teză, la istorie. De pe acum ei se pregătesc. S-au format grupe de cîte 2—3 elevi și, împreună, citesc notițele, capitole din urmă. Vor ca la celelalte teze să nu aibă nici o notă de 6. Și se vor ține de cuvînt.

UN ARTICOL LA GAZETA DE PERETE

„Cum mă pregătesc pentru teze". așa era intitulat articolul Elenei Sanda. Și președinta detașamentului clasei a VI-a din comuna Oltina, raionul Băneasa regiunea Constanța, povestea în articolul său cum se pregătește, cum repetă pe lecții și capitole, cum citește notițele pentru teza la cunoștințe agricole, cum consultă caietul de lucrări de pe lotul școlar Dar Elena nu învață singură, ea își ajută și colegii. De altfel, această metodă e folosită și de alți pionieri. Ei au format grupe de într-ajutorare și, împreună se pregătesc pentru teze. Dumitru Dincu e și el pionier fruntaș la învățătură. Impreună cu Petre Batală și Ion Burcă se pregătesc pentru teza la istorie. Citesc, repetă, fac scheme. Pionierii detașamentului clasei a VI-a sînt hotărîți să nu aibă nici un corigent, nici un repetent.

*

„Tezele și... unele concluzii. Pe unde am umblat, în oricare clasă am fost, pionierii sînt hotărîți să fie la înălțime, să se ajute unii pe alții, iar rezultatele să fie din cele mai bune. Le dorim succes!

G. COSTIN

Să știm să visăm!

Adunarea care urma să aibă loc nu era dintre cele obișnuite. Fiecare pionier trebuia să vorbească despre meseria pe care urmează să și-o aleagă acum în pragul absolvirii clasei a VII-a.

— Mările și oceanele sînt frumoase. Nesfîrșitul apelor, apa și cerul, furtunile dar în primul rînd oamenii... Tari, curajoși dîrzi. Minunați oameni, marinarii!

Și Mircea Păcuraru s-a trezit visînd cu glas tare despre frumusețea și poezia vieții sale de mîine, pe drumul căruia va porni după terminarea clasei a VII-a:

— Gîndiți-vă că poate, într-o zi, echipajului vasului pe care mă voi afla i se va propune o expediție de cercetare științifică de lungă durată. Nu-i vorba numai de faptul că tu, marinar, dai sprijin științei — lucru foarte important — ci că, în asemenea condiții de viață se formează caracterele, curajul, forța. Că pericolele sau situațiile neașteptate nu te vor găsi nepregătit, descumpănit fricos Vor găsi un om cu un caracter puternic, un om curajos, devotat muncii sale Un asemenea om vreau să ajung înainte de orice...

Argumentele lui Mircea Păcuraru au cîștigat simpatia și aprobarea întregului detașament care a înțeles că alegerea școlii de marină este pentru Mircea nu un capriciu de băiat de 14 ani, ci o certitudine.

— Visul meu este tot atît de frumos ca și al lui Mircea, spune cu un ton la fel de avîntat Ioan Deak. Eu vreau să merg la școala de meserii, secția lăcătușerie. Vreau să mă fac mecanic lăcătuș. Vedeți dar — și aici Ioan zîmbi șiret unui gînd pe care numai el îl știa — că știu precis ce voi face. Gîndiți vă că în atelierul de lăcătușerie în care voi fi (neapărat) muncitor fruntaș, voi visa și voi transforma visele în realitate, voi descoperi noi unelte, noi aparate și mașini, capabile să ușureze munca. Să știi că munca ta folosește colectivității este un lucru minunat, care-ți dă aripi. Acesta i visul și dorința mea.

Și cu mișcările domoale ale unui om hotărît care cînd a pornit la drum nu se mai întoarce, Ioan Deak zîmbi colegilor săi parcă scuzîndu-se că n-a putut să vorbească mai mult. Dar ultimele sale cuvinte convinseseră.

Silviu Cîrnu este un pionier care învață bine. El vrea să se facă mecanic de locomotivă pentru că...

— Intr-o zi de primăvară am avut o mare bucurie. Mă plimbam prin gară, printre liniile de tren — eu mă duc des la gară — și mă uitam la o locomotivă ce se pregătea de drum. Mă uitam la mecanic și ajutorul său care trebăluiau pe acolo, făcînd ultimele pregătiri. Locomotiva pufăia, scotea aburi care țîșneau din cînd în cînd pe jos, pe lîngă roți. Aburi albi, albi... Deodată mecanicul mă strigă:

— Hei, puștiule, vrei să mergi cu noi? Am crezut că glumește. Mi-am dat capul pe spate, l-am privit și cu regret i-am răspuns:

— Și ce dacă vreau? Parcă mă luați pe locomotivă?

A coborît de acolo și m-a ridicat. Mi se părea că sînt așa de sus... Ei, și-acolo, o adevărată lume de basm cuptorul încins îmi dogorea obrajii. Cărbuni, mulți cărbuni. Mi era teamă și totuși de bucurie mi se oprea respirația. Și cînd a început să meargă trenul, să vedeți frumusețe! Din tren, de acolo de la fereastra mecanicului, vedeam fiecare fir de iarbă, fiecare floare. Mecanicul le știa pe toate și mi vorbea de ele ca un vechi cunoscător. Mi-a vorbit mult despre natură, în toate cele patru anotimpuri. Și ce frumos vorbea... Parcă nici nu era mecanic de locomotivă. Sau știu eu, poate tocmai pentru că era mecanic de locomotivă vorbea așa frumos...

Pionierii vorbeau de multă vreme, fiecare argumentînd preferința pentru meseria aleasă. Iar la sfîrșit, parcă se cunoșteau mai bine unii pe alții. Se cunoșteau și se respectau.

Inițiativa colectivului de conducere al detașamentului clasei a VII-a, de a discuta despre viitor cu întregul detașament ajutați de tovarășa Lucia Blaga, s-a dovedit a fi frumoasă și folositoare. Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Timișoara visează cu drag la ziua de mîine, la drumul pe care vor apuca în viață, și au siguranța că aceste visuri se vor îndeplini.

E. SKIBINSKI

Răspuns la telegrama „Vacanței de vară"

cutia cu... idei

Telegrama a sosit. Colectivul de conducere al detașamentului nr. 5 a și trecut la lucru. Prima inițiativă a fost cutia cu... idei Dar mai bine să vă spun despre ce este vorba. Unii membri ai colectivului de conducere au tot întrebat ba pe unul, ba pe altul, ce ar vrea să facă în vacanță. Să afle toate dorințele, toate planurile, e cam greu. De aceea s-au gîndit la cutia cu idei. Unele dorințe sînt ale tuturor. Cea mai așteptată acțiune din „vacanța mare", este „excursia mare". Pentru aceasta ei se pregătesc de mult. Au strîns bani la C.E.C., au stabilit itinerariul, au scris prietenilor prin corespondență pe care-i vor vizita cu această ocazie.

Cutia cu... idei. De aici am scos un biletel. Citesc: „Imi place foarte mult să înot, dar nu știu. Cine vrea să mă învețe?" Un bilet, două, trei — aceeași dorință. Atunci am hotărît ca în tabăra noastră locală să înființăm un curs de înot pentru începători și un concurs pentru avansați. Ei își vor desfășura activitatea pe lacul de la marginea comunei, vor avea prilejul ca o dată cu aceasta să-și îndeplinească și una din condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești.

„De dimineață stă pe lac
Pescarul amator..."

Cu acest cîntec vor porni spre lac participanții la concursul micilor pescari, tot cu cîntecul pe buze vor porni și la strîns spice.

E seară. De pe malul lacului se aude o melodie, apoi, se face liniște și din nou se aud acordurile unui acordeon. Ce este? Cum, nu știi? Pionierii au organizat iar un foc de tabără.

Planuri pentru vacanță, gînduri... Nu peste mult timp ele vor deveni fapte.

TEODOR LALU
instructor
de detașament
Școala de 7 ani,
com. Oltina,
raionul Băneasa,
reg. Constanța.

„Iți mulțumim, partid iubit"

Așa sînt intitulate multe scrisori ce ne sosesc la redacție. Pionierii își exprimă dragostea, mulțumirea lor pentru partidul iubit, pentru cel ce le făurește o copilărie fericită.

Viață nouă

Satul Cormeniș este așezat pe malul stîng al Someșului, tocmai în marginea raionului Dej. In trecut cei ce locuiau pe aceste meleaguri duceau o viață grea. Uneori, tata imi povestește cum muncea la pădure, cum muncea pe moșia lui Pocal și Kiboacăr. Mîncarea le era cîțiva cartofi pe care-i coceau in foc, o ceapă și o bucată de mămăligă rece. Școală, cinematograf, cărți, acestea erau vise.

Dar acum visele au devenit fapte. Viața în satul nostru e astăzi alta. Părinții mei, împreună cu ceilalți oameni din sat, au format o gospodărie agricolă colectivă mare și puternică. Rodul muncii ne umple astăzi hambarele, ducem o viață îmbelșugată. Dar nu numai atît. S-a ridicat și o școală nouă, iar de curind a luat ființă și o grădiniță pentru copii.

Pentru toate acestea noi mulțumim din inimă partidului nostru drag, care ne conduce spre o viață fericită.

NICOLAE TIMOFTE
Școala de 4 ani,
Cormeniș, reg. Cluj.

Bibliotecă comunală

Pe șoseaua principală din centrul comunei Smîrdioasa se află o casă. E biblioteca comunală. Numeroase rafturi poartă „povara" celor mai frumoase cărți: Gorki, Sadoveanu, Eminescu. Cîteva mese, scaune, formează o mică sală de lectură.

Cititori sînt mulți, printre ei sîntem și noi, pionierii. Grupuri, grupuri, venim aici și citim. Am citit și am făcut recenzii la „Setea", de Titus Popovici, „Pe Donul liniștit", de Șolohov, „Desculț", de Zaharia Stancu.

Aici, la bibliotecă, fiecare, de la bătrînul cu ochelari și pînă la cel ce abia deprinde buchiile cărții, găsește tot ce vrea, tot ce îi trebuie. Invățînd din slova cărților ne pregătim să fim adevărați constructori ai socialismului. Partidul ne-a făcut un dar de preț, cartea.

ION MĂGUREANU
cl. a VII-a,
comuna Smîrdioasa,
reg. București

Sfatul profesorului

CUM RECAPITULAM MATERIA?

De la bun început trebuie să amintesc că studiul individual este cel mai eficace în recapitularea materiei. De aceea, elevii care au studiat temeinic în timpul anului acum trebuie să revadă materialul pe capitole. Nu e necesar să se ia însă lecție cu lecție și să se facă, cu alte cuvinte, o lectură a manualului în ce privește teoria. La matematică, întreaga recapitulare se face pe baza problemelor. Deci, mîna pe creion și hîrtie, și la lucru!

Dar cum? Să procedăm cu atenție, să nu lucrăm probleme luate la întîmplare, ci probleme legate de tipul celor care se lucrează la școală sau legate de capitolul respectiv. La fiecare problemă trebuie să se facă o scurtă discuție: ce cunoaștem în problemă, cum putem folosi datele problemei pentru a o rezolva... După rezolvare, să se aibă în vedere ce cunoștințe s-au folosit, adică în baza căror definiții sau teoreme a fost rezolvată problema respectivă. In felul acesta puteți merge cu încredere mai departe.

Se mai ridică încă o chestiune: cînd să lucrăm și cît timp să lucrăm pe zi? Recapitularea cere un efort din partea elevilor, dar aceasta nu înseamnă că elevul trebuie să stea toată ziua cu cartea în mînă: e necesară o planificare a muncii în care să se prevadă, pe lîngă o oră în plus pentru rezolvarea problemelor, și timpul de recreere! In felul acesta se asigură recapitularea materiei, consolidarea cunoștințelor într-un chip normal, neobositor.

Pentru elevii care prezintă unele goluri în cunoștințele lor se cere, firește un efort mai mare, totuși timpul pentru odihnă nu trebuie neglijat.

Un ajutor pe care-l primesc elevii din partea profesorilor în această perioadă sînt și consultațiile pe care elevii, atît cei cu rezultate bune cît și cei cu rezultate mai slabe la învățătură, trebuie să le folosească din plin. Dar și acest ajutor depinde de elev Consultațiile cer din partea elevilor inițiativă: ei trebuie să întrebe anumite lucruri pe care le-au uitat sau nu le cunosc, să arate la ce capitole sînt mai puțin pregătiți, și profesorul le va răspunde, îi va ajuta bucuros.

In această perioadă, ca și în timpul întregului an școlar, nu trebuie lăsat de-o parte ajutorul între colegi. E bine ca elevii mai buni la învățătură să ajute tovărășește pe cei mai slabi, iar cei cu rezultate slabe să ceară sprijin de la colegii lor.

In toată activitatea voastră trebuie să aveți în față exemplul oamenilor muncii, care muncesc cu eroism pe schelele construcției socialiste. Ei așteaptă de la voi să obțineți rezultate cît mai bune la învățătură, să încheiați cu bine anul școlar.

FLORETA CIUBOTARU
profesoară de matematică,
Școala de 7 ani nr. 3,
București

Luminile viitorului

(urmare din pag. I-a)

înalt, iar peste zece ani de șase ori ! Aceasta, în comparație cu 1959–1960. Dar față de 1938, va fi nici mai mult nici mai puțin decît de 26 ori mai mare. Ca vîrful Caraimanului pe lîngă coșurile caselor din Bușteni !

Dar pentru a se ajunge aici e nevoie de muncă pricepută, de hărnicie, de simț gospodăresc – și pe lîngă toate acestea de mașini perfecționate, pe care tot mîna harnică a constructorilor le făuresc. Știința, înalta calificare vor juca deci un rol hotărîtor. Mulți dintre cei care citesc aceste rînduri vor fi, pe la mijlocul celei de a doua etape de înfăptuire a acestor planuri, muncitori stăpîni pe o tehnică înaintată. Unii vor lucra poate chiar la primele șarje de oțel pe care le va da noul și giganticul combinat siderurgic de la Galați. El va fi, prin 1970, de trei patru ori mai puternic decît Hunedoara și Reșița de azi. Și, la drept vorbind, nici cu Hunedoara și Reșița nu-i de glumit !

Unii vor lucra în industria ușoară, care va fi în 1965 de peste două ori mai mare decît în 1959 ! Asta înseamnă haine mai multe, mai bune, mai ieftine, mobilă mai frumoasă în casă, încălțăminte durabilă și elegantă – înseamnă carne, unt, zahăr, ulei din belșug. Se prevede posibilitatea ca peste 10–15 ani, de exemplu, să se ajungă la 1 litru de lapte pe zi pentru fiecare locuitor, 35–40 kg zahăr și produse zaharoase pe an și pe cap de locuitor și 3–4 perechi de încălțăminte.

Cei cărora nu le prea place laptele o vor duce cam greu atunci ! Vor opta în schimb pentru zahăr și bomboane. 40 de kg zahăr pe an de fiecare căciulă ! Mă gîndesc că, în copilăria mea, așteptam cam îndelung ziua norocoasă în care una din găinile bunicii făcea un ou în plus, cu care fugeam la prăvălia din sat, să primim în schimbul lui cîteva bucățele de zahăr. Rar, la sărbători, era cumpărat zahăr dintr-odată în cantitatea „uriașă" de o jumătate de kilogram. Și eram o familie de 12 oameni, dintre care 7 copii iubitori de dulciuri !

Gîndiți-vă singuri, comparați și veți înțelege mai bine la ce distanță am ajuns astăzi și mai ales unde vom fi mîine ! Vom trăi la nivelul celor mai bogate țări din lume.

Unii dintre voi vor lucra în agricultură, vor deveni tractoriști, mecanizatori, colectiviști fruntași, maeștri ai recoltelor bogate. Fiindcă se prevede ca marea majoritate a lucrărilor de cîmp să fie complet mecanizată, va fi nevoie să învățați tainele mașinilor. Cele peste 150.000 de tractoare de care va dispune țara în următorii zece ani vor trebui să fie mînuite cu dibăcie.

Dar nu numai în agricultură, ci în toate domeniile și mai ales în industrie, mașinile conduse de om vor juca un rol hotărîtor. De aceea Proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al P.M.R. prevede că „În anii 1960–1965 se vor pregăti în școli profesionale și tehnice și vor intra în producție noi cadre de muncitori calificați în număr de circa 260.000, peste 100.000 cadre tehnice medii și circa 54.000 cadre cu pregătire superioară".

Mai apoi, în anii ce urmează, se va generaliza învățămîntul de 8 ani și se va extinde în continuare.

Belșugul de lumină va inunda nu numai casele oamenilor din cătunele cele mai îndepărtate, dar și mintea și inima tuturor.

De la locomotivele Diesel electrice cu care vor pleca trenurile voastre spre mare și pînă la șirurile viței de vie, printre care vă rătăciți toamna, la cules – toate sînt gîndite, studiate, prevăzute și limpede arătate în Proiectul de Directive.

Casele noi, școlile noi, așteaptă cu ușile deschise șirul generațiilor care se ridică.

Voi, pionierii și școlarii de astăzi, veți fi printre primii care încă de tot tineri, veți vedea încheindu-se construirea socialismului în țara noastră și veți contribui din plin la începerea zidirii gigantice a comunismului.

Acum puteți înțelege și mai bine cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej care arată tineretului țării că își poate permite visurile cele mai îndrăznețe cu certitudinea că toate vor fi împlinite.

Da, vor fi împlinite prin muncă, prin învățătură, după exemplul comuniștilor, oamenii cei mai înflăcărați pentru cauza fericirii poporului, a tineretului, a copiilor.

Fiecare literă din Proiectul de Directive pe care îl avem în față e un izvor de lumină.

Privindu-le ochii capătă o strălucire nouă.

ION BRAD

In frunte, comuniștii!

ÎN CINSTEA CELUI DE-AL III-lea CONGRES AL P.M.R.

PITEȘTI

Desfășurînd cu succes întrecerile socialiste în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., minerii din exploatările bazinului carbonifer Schitu-Golești au obținut importante succese în acțiunea de reducere a prețului de cost. Brigăzile de mineri au economisit în ultimul timp 790 m.c. lemn de mină, 62 m.c cherestea, iar la energie electrică au economisit 159.467 kWh. S-au evidențiat în mod deosebit brigăzile conduse de Gheorghe Toma, Ilie Oprescu și Nicolae Constantinescu, care au realizat o economie de peste 50.000 lei.

SIBIU

O contribuție deosebită la realizarea economiei de 350.000 lei în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. de către colectivul întreprinderii „Republica" din Sibiu o aduc inovațiile. Așa, de pildă, numai inovația comunistului Octavian Friciu, în legătură cu noul sistem de prelucrare mecanică a etajerelor, aduc economii anuale în valoare de 103.770 lei. Noua inovație, prin care se obține importante economii de furnir, nitrolac și alte materiale, a fost aplicată cu succes în toate secțiile din întreprindere.

HUNEDOARA

Animați de grandioasele perspective deschise de Proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., oțelarii și laminoriștii de la Combinatul Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara dobîndesc victorii deosebite în muncă. Astfel, oțelarii din secția nr. 2 au elaborat în ultimul timp 80 de șarje rapide, iar laminoriștii de la laminorul de 800 mm au dat peste plan în zilele de 19 și 20 mai 200 tone laminate. In fruntea întrecerii socialiste în cinstea apropiatului Congres al partidului, se află echipele de oțelari conduse de Marin Axente, Mihai Brînzei și Teodor Caramalis de la cuptorul Martin nr. 3.

PIATRA NEAMȚ

Deosebit de frumoase sînt și realizările muncitorilor de la fabrica „Reconstrucția" din Piatra Neamț. Economiile realizate de ei la o serie de materiale, cum ar fi pirita, clorura de var și sulful se ridică la suma de 125.000 lei. Pe primul loc în întrecerea socialistă sînt echipele conduse de comuniștii Dumitru Bîrliba, Constantin Gorea, Gheorghe Apetri și Sandu Iosub.

Producția de țesături de bumbac, lînă, mătase, in și cînepă va crește de 1,9 ori ajungînd în 1965 la 540—550 milioane m.p.
(Din Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.).

Episod dintr-o bătălie neterminată

Cînd au ieșit din schimb, comunista Elena Stănică le-a oprit o clipă lîngă linia celor cincizeci de războaie la care lucraseră și le-a spus îmbujorată : „Fetelor, cred că are dreptate șeful de brigadă... Putem realiza și mai mult decît 10.500 bătăi-oră. Să lăsăm războaiele să lucreze mai cu iuțeală. De ce să nu fluture drapelul și aci, lîngă războaiele noastre ?"

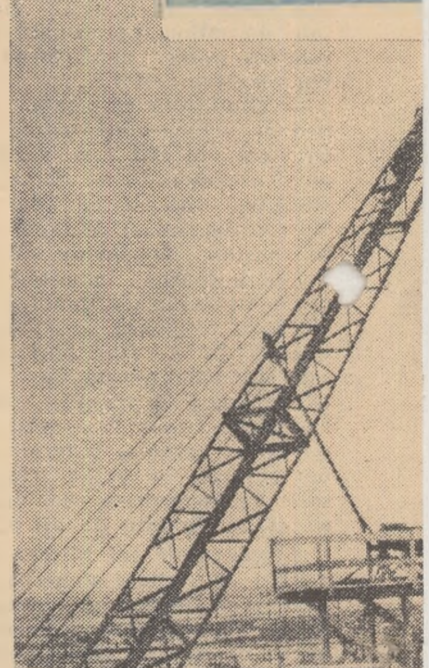
Țesătoarele din brigada meșterului Ion Mina, s-au gîndit deci la un lucru foarte important ; dacă prin munca lor rodnică adăugau la cele 10.500 bătăi război-oră, încă 100, ar fi putut realiza în plus cîte opt metri de pînză pe fiecare schimb ! Cît se putea realiza atunci într-o săptămînă, într-o lună ?... Cu aceste gînduri au pornit ele la cucerirea drapelului de brigadă fruntașă. Sporindu-și atenția, aprovizionîndu-se permanent cu „proviziile" țevilor de bumbac, ele au reușit să strunească cu o siguranță tot mai mare zborul vijelios al suveicilor, le-au dat drumul să țeasă mai repede, tot mai repede.

Le-am văzut pe iscusitele țesătoare prin fața războaielor, printre valurile de pînză albă, ce curgea parcă din palmele lor agere. Acolo, în vîrtejul războaielor, se afla și Sevastița State, o tînără inimoasă, cu fața veselă. Pe carnețel, în dreptul numelui ei, șeful de brigadă notase cifra record de 11.200 bătăi război-oră. Se afla acolo și Melania Hantea, care realizase aceeași performanță și toate celelalte țesătoare care, laolaltă, au făcut ca brigada lor să treacă de curînd pe primul loc în întrecerea socialistă. Deocamdată însă drapelul se află la altă brigadă, la a șaptea. Întrecerea pentru cucerirea drapelului se desfășoară cu încordare. Pînă la data începerii celui de al III-lea Congres al P.M.R., cînd se vor stabili rezultatele definitive ale întrecerilor, mai e încă timp.

Oricum, un lucru este clar. Și ele, și toate celelalte țesătoare din fabrica de textile „Donca Simo" se străduiesc să dea cît mai multe țesături peste plan, însuflețite de perspectivele grandioase deschise de proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.

AL. DINU IFRIM

Va crește proporț… lui și se va îmbună… a uleiurilor. Constru… și concentrarea prel… finării, vor reduce … condiții mai econom…
(Din Proiectul de Di… al P.M.R.).

Aspect de pe șantierul de

Entuziasmul tovarășului Matei

Volumul producției industriale va fi în acest an de 5 ori mai mare decît în 1938. (Din Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.).

Oamenii uzinelor, deci și ai uzinelor „23 August" din Capitală, n-au fost niciodată așa de entuziaști, de veseli ca-n vremea noastră. Pe tovarășul Matei Mihalache nu-l distingi ca exterior. Căci oameni mai mult scunzi decît înalți, mai mult împliniți decît slabi, bruneți, cu ochi vioi, scăpărători, se mai găsesc.

Veselia, mai puternică, poate, decît altădată, era stîrnită de motive pe care le-a mărturisit mai apoi.

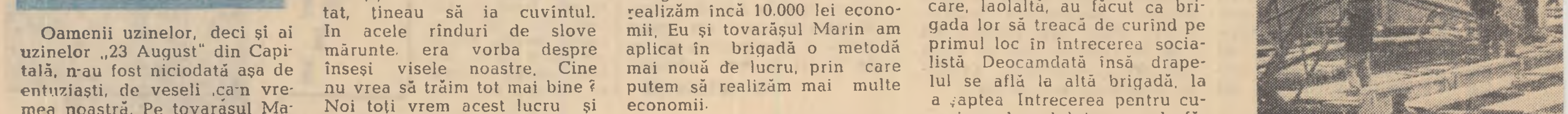
— Cu cîteva zile-n urmă am citit Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. și în brigada pe care o conduc. Cîtă bucurie ne-a produs ! Toți muncitorii însuflețiți ca de un cîntec avîntat, țineau să ia cuvîntul. In acele rînduri de slove mărunte, era vorba despre înseși visele noastre. Cine nu vrea să trăim tot mai bine ? Noi toți vrem acest lucru și partidul nostru, al muncitorilor, știe ce vrem noi, ce gîndim și visăm !

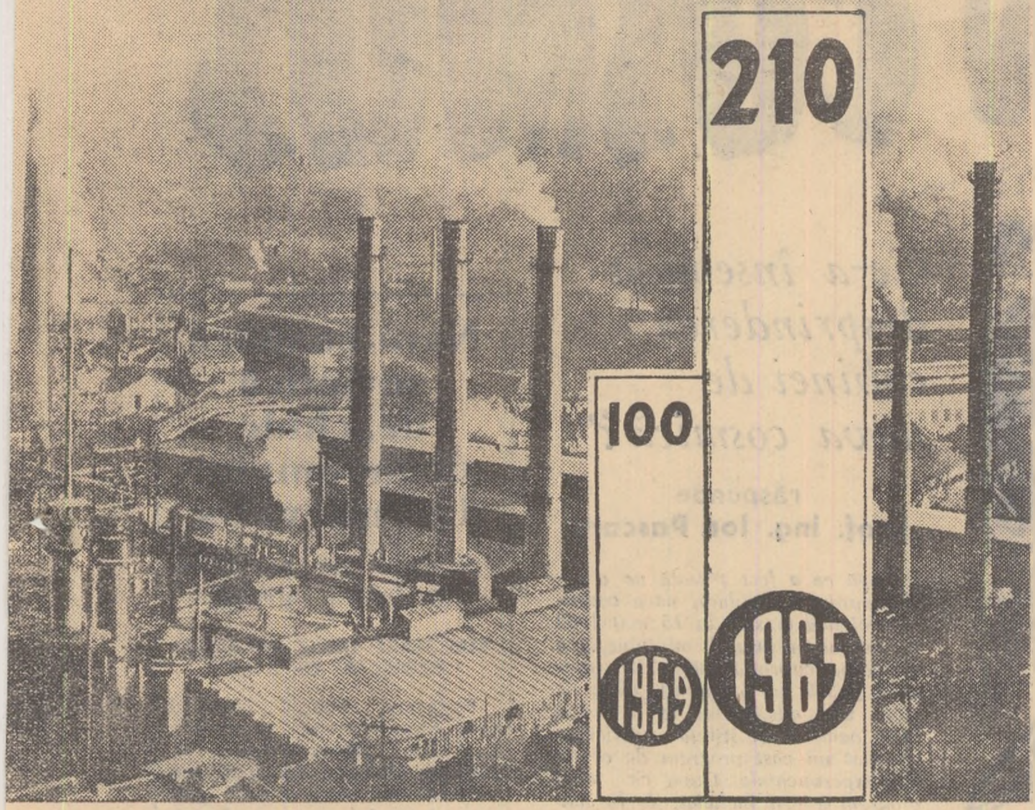
Știm însă că pentru îndeplinirea acestor visuri trebuie să muncim din ce în ce mai bine. Brigada mea avea în plan să realizeze pînă la 1 Mai o economie de 40.000 lei. Munca în brigadă a fost însuflețită. Am depășit planul. Și, să vezi : brigada noastră se numea „strunguri mari". În amintirea acestei izbînzi însă, i-am schimbat numele și i-am zis brigada „1 Mai". Ne-am luat angajamentul ca pînă la cel de al III-lea Congres al Partidului nostru să realizăm încă 10.000 lei economii. Eu și tovarășul Marin am aplicat în brigadă o metodă mai nouă de lucru, prin care putem să realizăm mai multe economii.

Acum sîntem în întrecere cu brigada „tînărul sculer".

Vorbind, tovarășul Matei mi-a amintit despre încă una din realizările oamenilor muncii conduși de partid. E vorba despre locuințe. Recent s-a mutat în noile blocuri din b-dul Mihai Bravu. Acum se duce o dispută de familie între el și soție : ce fel de mobilă să ia ? Vechea mobilă nu le mai place. Cei doi copii (băiețașul de 4 ani și fetița de 3 ani)., pricep veselia și zîmbesc.

GH. D. VASILE

iectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare al nomiei naţionale pe anii 1960—1965 prevede: „Valoarea producţiei globale industriale va fi în anul 1965 de aproximativ 2,1 ori mai mare decît în 1959"...

e motorină la prelucrarea ţiţeiu- calitatea benzinei, motorinei şi de instalaţii cu capacităţi mari rii într-un număr restrîns de ra- ul investiţiilor şi vor asigura de exploatare.

ve ale celui de al III-lea Congres

Interviul nostru

Despre şantierul de la Brazi

Să-l găseşti pe tovarăşul Hercule Mănescu, inginerul şef adjunct al şantierului de la Brazi, nu e de loc uşor. In birou să nu-l cauţi. E pe şantier. Şi şantierul e întins. Muncitori vezi şi sus pe schele, la mari înălţimi, şi jos pe pămînt şi chiar la anumite adîncimi, la marile canale în care se introduc conducte atît de mari încît poţi să te plimbi cu uşurinţă prin ele. In sfîrşit, iată-l! Cînd a auzit că trebuie să răspundă la cîteva întrebări pentru voi, dragi cititori, a primit cu bucurie.

— Ştiu că pionierii sînt curioşi să afle tot ce e nou şi dacă eu pot spune ceva, o fac din toată inima.

— Vorbiţi-ne despre acest mare şantier, despre lucrările ce se execută aici.

— Şantierul nostru se află la Brazi, la cîţiva kilometri de Ploeşti. După cum vedeţi, e un şantier mare, unul dintre cele mai mari din ţară. Suprafaţa pe care se întinde depăşeşte 300 de hectare. Aici construim un complex de chimizare a petrolului. Ţara noastră — ştiu bine şi pionierii acest lucru — este o ţară bogată în petrol. Noi avem numeroase întreprinderi de prelucrare a acestei bogăţii. Dar unele din ele au instalaţii vechi, nu mai corespund tehnicii actuale. Benzina, principalul produs petrolifer, ca şi motorina, trebuie să întrunească o serie de calităţi mai bune ca în trecut. De aceea construim noi, acum, acest complex modern.

— Ce îmbunătăţiri se vor aduce produselor petrolifere?

— In primul rînd benzina va căpăta o calitate superioară. La complexul pe care îl înălţăm astăzi se vor prelucra anual un milion de tone de benzină. Adăugaţi la toate acestea şi faptul că rezidurile gazelor care pînă acum se pierdeau vor fi şi ele folosite. Ştiţi la ce? Se va fabrica din ele gazul butan adică „aragazul" pe care-l ştiţi, şi-l folosiţi.

— Construirea şi montarea centralei electrice de termoficare aparţine tot de acest şantier?

— Da. Trebuie să vă spun că şi această centrală termoelectrică, construită aici la Brazi, va fi de asemenea cea mai mare din ţară. Intregul utilaj şi documentaţia ne-au fost livrate de Uniunea Sovietică Ca să vă faceţi o mică idee despre mărimea ei, vă pot spune că pentru instalarea cazanului termocentralei, care e cît o casă cu mai multe etaje, a fost necesar să instalăm o macara atît de puternică încît să ridice la o înălţime de 76 m, cîte 40.000 kg. La montarea ei, constructorii noştri au făcut adevărate acte de eroism. Ei au ridicat în picioare acest colos de oţel lung de 50 m şi cîntărind peste 60.000 kg in... 7 minute. Pregătirea acestei ridicări a durat însă zeci de zile.

— Ce ne mai puteţi spune pentru cititorii noştri?

— Ar fi multe de spus. Sînt însă aşteptat la un punct de lucru. Tot ceea ce nu le-am spus acum, le voi putea spune atunci cînd... ne vor vizita.

GH. ANGELESCU

Brazi

- **Constructorii complexului petrochimic de la Brazi s-au angajat să termine lucrarea cu şapte zile înainte de termen. Aceasta înseamnă realizarea unor economii în valoare de cîteva milioane pe fiecare zi!**
- **Oţelarii din brigada comunistului Nicolae Preda de la uzinele „Progresul"-Brăila au elaborat peste plan în ultimele două săptămîni 50 tone de oţel lichid.**
- **Filatoarele de la uzinele textile „Moldova" din Botoşani au economisit pînă în prezent în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. o cantitate de 300 kg bumbac puf, din care se poate face 2.000 m.p. ţesături.**

SOARELE PACII VA TRIUMFA IN LUME

Ultimele petice de zăpadă se topeau în pîrîiaşe subţiri, soarele, la început mai palid, apoi din ce în ce mai luminos, încălzea pămîntul... Venise primăvara... Mugurii începuseră să pocnească, şi întreaga natură, îmbrăcată în haina-i verde, îşi arăta frumuseţea... Ce frumos e primăvara! Cît e de frumos în luna mai! Poate că niciodată această lună n-a fost aşteptată cu atîta dorinţă, cu atîta nădejde... In lume nu se vorbea aproape decît despre această lună, despre Paris, despre ziua de 16 mai...

Vorbeau mamele, taţii, bunicii, fraţii mai mari. Ziua de 16 mai trebuia să devină începutul aruncării în cele mai îndepărtate colţuri a grijii şi a fricii pentru viitorul nostru şi al copiilor.

La Paris, în această zi, trebuia să înceapă Conferinţa la nivel înalt, unde se întîlneau şefii guvernelor U.R.S.S., Franţei, Angliei şi S.U.A.

Intîlnirea aceasta trebuia să rezolve cea mai importantă problemă a zilelor noastre: apărarea şi menţinerea păcii. Şi aceasta pentru ca în lume să nu mai fie niciodată război iar popoarele să trăiască ca vecini buni.

Dar, Conferinţa la nivel înalt n-a mai avut loc. Acum ştiţi şi voi, dragi prieteni, cine-i vinovat de aceasta! In aceste zile fraţii şi părinţii voştri la uzină, la fabrică, pe şantiere se întîlnesc şi condamnă cu indignare guvernul S.U.A. pentru că a torpilat Conferinţa la nivel înalt.

Cum s-a întîmplat aceasta? Iată cîteva fapte. Vă mai amintiţi, desigur, de ziua de 1 Mai... Peste tot în lume, dar mai ales în ţările noastre socialiste, pentru că ne-am cîştigat libertatea, ziua aceasta de 1 Mai o sărbătorim fericiţi, mîndri, bucurîndu-ne de minunata noastră viaţă.

In această zi însă, guvernul S.U.A. a trimis un avion de spionaj deasupra teritoriului Uniunii Sovietice. Poporul sovietic îl aştepta pe Eisenhower să-i facă o vizită în această vară, dar el a trimis avioane de spionaj! Rachetiştii sovietici însă au trimis doar o rachetă, una singură, şi avionul a căzut. A fost prins şi spionul şi apoi întreaga lume a aflat cît de „paşnici" sînt imperialiştii americani: vorbesc de pace dar comit acte de agresiune împotriva Uniunii Sovietice. Cînd preşedintele Eisenhower a aflat despre acest lucru, a încercat să spună că nu ştie, dar cînd dovezile au arătat că nu-i tocmai aşa, preşedintele a declarat că zboruri de acestea se vor mai face...

Luaţi seama — el a spus aceste lucruri înainte de a ajunge la Paris, la Conferinţă.

La Paris, în ziua de 16 mai, tovarăşul Hruşciov a făcut o declaraţie în care a condamnat aceste acţiuni banditeşti împotriva Uniunii Sovietice şi a cerut preşedintelui Eisenhower să **„declare că în viitor S.U.A. nu vor viola frontierele de stat ale U.R.S.S. cu avioanele lor, că condamnă acţiunile provocatoare întreprinse în trecut şi vor pedepsi pe vinovaţii direcţi de aceste acţiuni".**

Toţi oamenii cu minte sănătoasă au socotit după această declaraţie că preşedintele S.U.A. e gata să-i judece pe aviatorii americani, să-şi exprime public regretul pentru violarea graniţelor U.R.S.S., că e gata să-i pedepsească pe vinovaţi şi să şi dea cuvîntul că asemenea întîmplări nu se vor mai repeta. Oamenii au aşteptat ca preşedintele S.U.A. să răspundă. Ar fi fost un răspuns simplu, mai ales că oameni din ţara lui, conducători de stat din alte ţări au condamnat aceste acţiuni ale S.U.A.

Preşedintele S.U.A., în loc să ţină seama de glasul opiniei publice, al poporului său, ascultă glasurile provocatoare ale generalilor cuibăriţi la Pentagon (ministerul de război al S.U.A.).

Orice om ştie astăzi că dacă preşedintele S.U.A. ar fi răspuns cinstit la întrebările puse, Conferinţa la nivel înalt ar fi avut loc. De aceea, de pretutindeni se ridică, plin de mînie, glasul oamenilor cinstiţi, care cu indignare condamnă pe spioni şi conducătorii lor imperialişti.

Poziţia demnă a tovarăşului Hruşciov este apreciată de oamenii cinstiţi din lume pentru că el a păstrat cu demnitate cinstea nepătată a patriei sovietice.

Tovarăşul Hruşciov le-a spus la Paris ziariştilor că guvernul sovietic va face tot ce-i stă în putinţă pentru întărirea păcii între popoare, că dacă în Franţa, Anglia S.U.A. vor exista dorinţe să se înceapă Conferinţa la nivel înalt peste 6—8 luni, guvernul sovietic va participa la această conferinţă şi va depune toate eforturile pentru întărirea păcii în lume...

Aşa s-au petrecut lucrurile. Ziua de 16 mai însă n-a spulberat speranţele oamenilor în soarele luminos al păcii... Ei au văzut încă o dată de ce sînt în stare imperialiştii şi cît rău pregătesc ei oamenilor, dar s-au convins încă o dată că au un apărător puternic, de neînvins — Uniunea Sovietică, care apără neclintit pacea...

Popoarele lumii cred de aceea fierbinte că va veni ziua cînd soarele păcii va triumfa în lume.

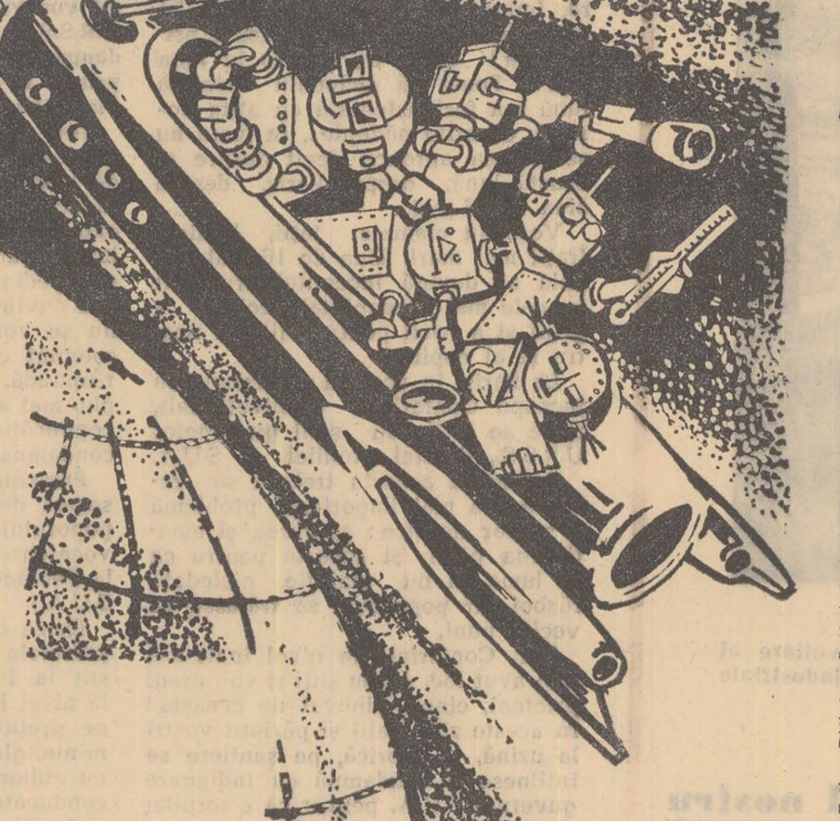
MIHAI COCOI

Politica adversarilor destinderii s-a încurcat în propriile sale iţe!

(Desen de EUGEN TARU)

Care este importanța lansării navei-satelit de către Uniunea Sovietică?

răspunde **prof. univ. Călin Popovici**

Pentru ca omul să poată lua loc pe bordul unei nave cosmice, pentru primul său zbor interplanetar, trebuie ca el să poată fi în deplină siguranță. Aceasta, atît la plecare, pe parcursul zborului, cît și la reîntoarcere. Uniunea Sovietică nu va lansa o rachetă cu un om într-o cabină specială pînă cînd nu se vor rezolva toate problemele legate de siguranța astronautului, aceasta tocmai din grija față de om, grijă care stă la baza orînduirii socialiste. De aceea trebuie făcute multe încercări în laboratoarele de pe Pămînt, special amenajate spre a imita condițiile zborului cosmic, cît și pe sateliți și rachete cosmice, menite să experimenteze cabinele speciale în care vor lua loc oamenii, aparatura și dispozitivele de control, de frînare și de ghidare etc. Actuala lansare a avut ca sarcină să lămurească unele din aceste probleme.

Mai întîi s-a urmărit verificarea siguranței cu care se poate face lansarea și plasarea navei-satelit pe un drum cît mai favorabil posibil. Trimiterea în Cosmos a navei-satelit de 4.540 kg exact la doi ani de la lansarea celui de-al treilea satelit sovietic și la o dată fixată dinainte, așezarea noului corp ceresc făurit de oamenii sovietici pe un drum în formă de cerc la 320 km depărtare de suprafața Pămîntului, au dovedit că tehnica sovietică a rachetelor este complet sigură pe mijloacele sale. In U.R.S.S. se poate lansa cu o certitudine de 100% o navă-satelit, nici prea aproape de Pămînt, pentru ca rezistența aerului să nu fie prea mare, nici prea departe, pentru ca pericolul razelor X din zonele de radiații să nu fie de temut. Totodată, s-a verificat cabina ermetică cu aer condiționat regenerabil, cu un sistem de menținere a temperaturii constante, cu aparatură specială de determinat și controlat poziția navei și de stabilit comunicațiile cu Pămîntul etc. Nava-satelit e gata să primească pe bord primul astronaut!

Oamenii de știință din întreaga lume, plini de admirație față de realizările științei și tehnicii sovietice, așteaptă cu încredere noi pași ai Uniunii Sovietice pentru pregătirea zborului omului în Cosmos.

DE CE 320 Km ÎNALȚIME?

răspunde **conf. univ. I. Tripșa**
candidat în științe tehnice

Pe nava cosmică satelit lansată de specialiștii sovietici s-au creat toate condițiile pentru deplina securitate a viitorilor cosmonauți; în cabina etanșă se menține automat temperatura cea mai bună, precum și presiunea, umiditatea și compoziția chimică a aerului. De asemenea, s-au pus la punct toate dispozitivele necesare readucerii la sol în perfectă stare a cabinei cu astronauți. Inălțimea la care a fost lansată nava-satelit, aproximativ 320 km, a fost astfel aleasă încît să permită verificarea tuturor acestor dispozitive, deoarece zborul navei-satelit se efectuează în afara straturilor dense ale atmosferei, ce se ridică pînă la circa 200 km. Pentru revenirea la suprafața Pămîntului de pe orice orbită mai depărtată de 200 km, este necesar ca nava cosmică să efectueze practic aceleași operații de frînare a vitezei de rotație în jurul planetei noastre și de cădere spre sol. Prin urmare înălțimea de 320 km este suficient de mare pentru a fi satisfăcătoare din acest punct de vedere. Se ridică însă o altă întrebare: de ce nava-satelit n-a fost lansată la o înălțime și mai mare? In primul rînd, pentru că la înălțimea de 320 km urmărirea zborului se face mai ușor atît prin radio, cît și prin metode optice. In al doilea rînd, pentru că cu cît înălțimea zborului este mai mare, cu atît consumul de combustibil pentru lansare este mai ridicat. In al treilea rînd, pentru că printre alte probleme ce trebuie rezolvate înaintea trimiterii omului în spațiul cosmic, de o importanță deosebită este protejarea cosmonauților de acțiunea radiațiilor puternice descoperite recent în jurul pămîntului. Despre ce fel de radiații este vorba, cum acționează ele asupra organismului nostru și cum sînt repartizate în apropierea planetei noastre?

Prin toată grosimea stratului de aer atmosferic ajung pînă la noi radiațiile cosmice; în doze mari ele pot provoca boli grave și chiar moartea. La suprafața pămîntului ajung însă doar puține radiații cosmice deoarece atmosfera le absoarbe sau le micșorează intensitatea. In spațiul cosmic radiația este mai intensă, de aceea pereții navelor cosmice vor trebui să aibă o grosime corespunzătoare pentru a proteja pe astronauți împotriva ei. Cercetările întreprinse cu ajutorul sputnicilor sovietici, în special cu cel de al treilea satelit artificial, au dus, printre multe alte rezultate, la descoperirea unui fenomen foarte interesant și important: în jurul pămîntului există două zone inelare în care se concentrează, datorită magnetismului terestru, radiațiile cosmice de mii de ori. In aceste zone pericolul iradierii este de tot atîtea ori mai mare. De aceea, cel puțin în prima perioadă a zborurilor cosmice, traseul navelor interplanetare vor fi astfel alese încît să evite zonele de intensă radiație. Cu alte cuvinte ele vor zbura în jurul pămîntului la o înălțime de pînă la 500 — 600 km, adică în aceeași zonă în care și-a efectuat zborul prima navă-satelit sovietică.

Ce-a însemnat desprinderea cabinei de nava cosmică?

răspunde
prof. ing. Ion Pascaru

După ce a fost plasată pe o orbită aproape circulară, nava cosmică sovietică lansată la 15 mai 1960 s-a mișcat în jurul Pămîntului la o altitudine cuprinsă între 312 (perigeul) și 369 km (apogeul). Timp de patru zile, adică pînă la 19 mai 1960, oamenii de știință sovietici au efectuat un vast program de cercetări experimentale. După ce acest program a fost încheiat, de la centrul de calcul și comenzi situat pe teritoriul Uniunii Sovietice s-a dat comanda de punere în funcțiune a instalației de frînare a navei și de desprindere a cabinei. Această comandă a fost transmisă prin radio la bordul navei cosmice

Primind comanda, instalația amintită a executat două operațiuni, una după alta:

1. Mai întîi, a pus în funcțiune un sistem rachetă care a avut misiunea de a realiza prima frînare — cea principală — necesară pentru ieșirea navei de pe orbita circulară.

2. După ce motorul rachetă destinat frînării principale și-a încetat funcționarea, s-a executat cea de-a doua operațiune: desprinderea de nava satelit a cabinei ermetic închisă. Această operațiune s-a executat normal.

Se pune întrebarea: de ce s-a prevăzut separarea cabinei de navă? Din moment ce s-a adoptat sistemul de frînare principală a ambelor simultan, de ce să mai fie ulterior separate, în care scop a trebuit prevăzută încă o instalație?

Această separare a fost necesară deoarece în timpul apropierii ulterioare de Pămînt (în experimentările viitoare) urmează să se facă în continuare frînarea cabinei și pe alte căi, probabil ampenaje și aripi de frînare, sisteme parașută din benzi metalice, sisteme parașută din pînză etc. în scopul revenirii nevătămate pe Pămînt. Or, în urma separării, pe de o parte corpul frînat (cabina) devine mult mai ușor și deci operațiunea de frînare devine mai lesnicioasă, iar pe de altă parte cabina este degajată de legăturile ei cu nava iar prin aceasta sistemele de frînare amintite (aripi, parașute etc.) pot lucra în condițiuni normale.

In prezent, de la nava cosmică au apărut și se mișcă în jurul Pămîntului trei elemente: ultima treaptă a rachetei purtătoare, nava și cabina. Ele pot fi observate cu ochiul liber și în țara noastră. In urma acestui zbor, au fost obținute rezultate deosebit de importante care vor permite oamenilor de știință sovietici să treacă la realizarea următoarelor etape ale experimentărilor, ceea ce va asigura în curînd zborul primului om, al unui om sovietic în Cosmos.

Nava-cosmică sovietică deschide drum omului în univers

Declarații ale savanților din lumea întreagă

MAI MARE DECIT APARATUL PROIECTAT DE S.U.A.

Profesorul Miaghi Masadzi, șeful observatorului astronomic din Tokio: **„Nava-sputnic lansată de Uniunea Sovietică este cu mult mai mare și mai grea decît aparatul pe care Statele Unite intenționează să-l lanseze anul viitor. Imi dau seama că se apropie ziua cînd omul va reuși să efectueze zboruri în spațiul cosmic".**

„RUȘII CONTINUĂ SĂ FIE PE PRIMUL LOC"

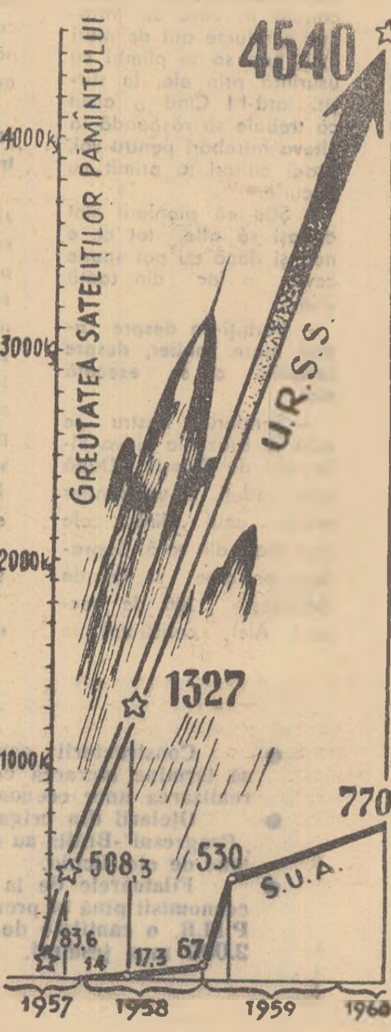
L. J. Carter, secretarul Societății interplanetare britanice: **„Rușii continuă să fie pe primul loc în întrecerea în domeniul rachetelor.**

Sînt din nou uimit că ei au plasat pe orbită un aparat zburător foarte mare".

FARA PRECEDENT IN ISTORIA UNIVERSALA

Apreciind în mod deosebit succesele Uniunii Sovietice în cucerirea Cosmosului, dr. A. P. Mitra, membru al Comisiei internaționale pentru cercetarea Cosmosului, a subliniat că lansarea navei cosmice sovietice este o realizare remarcabilă fără precedent în istoria universală.

O COMPARAȚIE GRĂITOARE

Graficul înfățișează greutatea sateliților artificiali — sovietici și americani. Sînt prezenți toți sateliții artificiali sovietici, dar dintre cei americani numai unii deoarece satelitul „Vanguard-1", de pildă care are doar 1,5 kg, poate fi numai cu greu înfățișat într-un grafic comparativ...

Orbită eliptică sau orbită circulară?

răspunde **Matei Alecsescu**
directorul Observatorului Astronomic Popular București

Lansarea cu succes a navei-satelit sovietice, la data de 15 mai 1960, reprezintă o nouă etapă, deosebit de importantă pe calea înfăptuirii viitoarelor călătorii interplanetare.

In comunicatul special al agenției TASS, cu privire la lansarea navei-satelit, se arată că aceasta a fost lansată pe o orbită aproape circulară. Inseamnă că forma orbitei (drumului) navei este foarte apropiată de un cerc.

Lucrul acesta poate fi dedus și din cifrele publicate: imediat după lansare, distanța maximă față de Pămînt a navei era de 369 km, iar distanța minimă — de 312 km. Deci o diferență foarte mică.

Scopul trimiterii navei pe o asemenea orbită este deosebit de important. Nava nu ajunge să treacă prin straturile mai dense ale atmosferei Pămîntului. Cu alte cuvinte, nu există pericol ca nava să ardă în atmosferă înainte de înfăptuirea programului de cercetări.

Realizarea unui satelit artificial care să se miște pe o orbită circulară este însă o problemă foarte dificilă. Lucrul acesta se explică prin aceea că orice abatere de la viteza circulară (viteza la care un satelit artificial descrie un cerc în jurul Pămîntului) face ca orbita lui să fie o elipsă.

Să ne închipuim de exemplu un satelit imaginar care s-ar mișca la suprafața Pămîntului, acesta fiind considerat perfect neted, sferic și fără atmosferă. Satelitul s-ar mișca în jurul Pămîntului la o distanță de 6.378 km de centrul său pe un cerc și ar trebui să capete de la racheta de lansare viteza de 7.912 m/sec. Dacă viteza căpătată este numai cu — să spunem — 1,50% mai mare, adică va fi de 8.031 m/sec., el se va duce pînă la 200 km distanță, adică la 6.578 km de centrul Pămîntului. Iar o creștere de 3%, adică o viteză de 8.150 m/sec., ar duce satelitul la cca. 7.000 km. de centrul Pămîntului.

Calculele arată deci, că în cazul navei satelit lansată la 15 mai 1960 de către savanții sovietici, abaterea vitezei reale de la viteza circulară teoretică, a fost cu mult mai mică de 1%, adică de cca. 20-30 m/sec. Ori la viteza de cca. 8 km pe secundă, o asemenea abatere este practic fără importanță.

Cu atît mai mare apare deci meritul savanților sovietici, care au reușit să construiască mecanisme atît de perfecte, încît erorile de lansare să fie minime. Iată de ce în toată lumea se consideră pe drept cuvînt că Uniunea Sovietică a înscris o nouă și glorioasă pagină în istoria cuceririi spațiului cosmic.

ÎNVAȚĂ tu BINE dar AJUTĂ-L și pe TOVARĂȘUL tău

Ecourile unei inițiative pionierești

Nu de mult, prin unități și detașamente a pornit ca o chemare îndemnul pionieresc „Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău". Pionierii fruntași la învățătură n-au stat pe gînduri, au trecut repede la fapte.

„De îndată ce am citit îndemnul în gazeta noastră, ne scrie pioniera Iolanda Ionescu, din clasa a VII a B, de la Școala de 7 ani nr. 3 din Cîmpulung Muscel, am pornit să muncim în spiritul acestei frumoase inițiative. I-am ajutat pe colegii noștri rămași în urmă și la sfîrșitul trimestrului nu am avut nici un corigent la matematică și franceză". Și pionierii fruntași din comuna Vîlcele, raionul Slatina, i-au ajutat pe cei care au note slabe. „Aceștia nu numai că și-au îndreptat notele, ne scriu pionierii Vasile Schneider și I. Vasile Boicea din clasa a V-a. Dar, mulți dintre ei, ca Constantin Boicea, Floarea Dincă, Ana Matei și alții, au reușit chiar să devină pionieri".

Tot despre rezultatele frumoase pe care le-au obținut detașamentele lor, ne scriu și clubul corespondenților de la școala din comuna Lungești, raionul Drăgășani, și pioniera Eleonora Gherasim din Comănești, și pionierul Ilie Robu din comuna Slăveni, raionul Caracal. Din ajutorul pe care-l dau pionierii fruntași la învățătură se vede că ei țin la onoarea detașamentului lor. Pentru aceasta și pionierii care primesc ajutorul trebuie să muncească mai mult, să învețe ei singuri să se îndrepte. Aceasta, pe lîngă ajutorul primit de la colegii mai buni. Despre un caz asemănător ne povestește pionierul Petrică Bucuraș din satul Straja, raionul Negru Vodă. „Pionierul Ion Ivan, ne scrie el, a avut multe note slabe. Noi l-am ajutat însă el nu s-a bizuit numai pe ajutorul nostru. A învățat foarte mult singur, iar acum are numai note bune". In alte detașamente pionierii s-au grăbit să dea ajutor colegilor rămași în urma, însă n-au făcut-o întotdeauna așa cum trebuia. „Noi l-am ajutat pe elevul Ilie Dordea, ne scrie pionierul Ion Hoza, de la Școala de 7 ani nr. 13 din Sibiu, numai la matematică, materia la care stătea cel mai slab. La sfîrșitul trimestrului II, a promovat la matematică însă a căzut la altă materie". De aici se vede că ajutorul pe care-l dăm colegilor noștri trebuie organizat cu atenție.

De îndemnul „Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău" au prins drag și pionierii clasei a IV-a din comuna Făcăeni, raionul Fetești: „Și noi ne ajutăm colegii rămași în urmă, ne scrie pionierul Gheorghe Oprescu. Vrem ca la anul să fim cu toții într a V-a".

Iată că numai cîteva scrisori au fost de-ajuns ca să arate că pionierii urmează chemarea gazetei, că se străduiesc să învețe cît mai bine, să fie un număr tot mai mare de pionieri cu medii de la 7 în sus, să fie tot mai mulți pionieri care să îndeplinească prima condiție cerută de distincțiile pionierești.

Corespondenții speciali relatează

Pe stadion...

Timp de două zile Stadionul tineretului din orașul nostru a fost pregătit de sărbătoare. El a găzduit în aceste zile concursul școlar de atletism la care au participat școlile medii cu program special de educație fizică, din nouă orașe ale patriei.

Mai tot timpul tribunele au fost pline cu spectatori din oraș. Și au avut ce să vadă... Au avut loc alergări, aruncări cu greutatea, cu sulița, cu discul. Intrecerile au fost spectaculoase, și cînd am aflat că locul I a fost ocupat de elevii din orașul nostru, ne-am bucurat mult. După noi au urmat cei din București și cei din Orașul Stalin.

Pionier
VASILE BOGDAN
Școala medie nr. 4,
Timișoara

Să ne cunoaștem regiunea

Nici nu vă puteți inchipui cît de mult ne-a plăcut excursia de două zile pe care am făcut-o nu de mult la Alba Iulia. Am văzut multe lucruri interesante. Mai întîi am cercetat bătrîna cetate a Albei și ne-am minunat de felul cum a fost construită, cum au rezistat zidurile de-a lungul anilor. Am vizitat apoi monumentul eroilor sovietici, Casa pionierilor, monumentul lui Horia, Cloșca și Crișan, din Dealul Furcilor, Muzeul regional și întreprinderea „Horia". La muzeu am văzut multe lucruri care amintesc de viața grea pe care o duceau iobagii, de răscoala lui Horia, Cloșca și Crișan, și altele.

– Aceasta este celula în care și-a trăit ultimele clipe ale vieții Horia, explică cineva.

Am plecat apoi la întreprinderea „Horia" unde am vizitat secția turnătorie, forjă, secția mecanică, strungărie, nichelare, și secția de mobilă. La plecare, mulți dintre pionieri și-au manifestat dorința ca după absolvire să lucreze în diferitele secții ale acestei întreprinderi.

Pionier
ION CETEANU
Școala de 7 ani, com. Vingard
reg. Hunedoara

Să culegem flori de mușețel

In fiecare an, zeci de mii de copii culeg cu hărnicie flori de mușețel, una din cele mai prețioase plante medicinale. Anul trecut copiii din comuna Mihălășeni, raionul Trușești, regiunea Suceava, au cules 2.500 kg flori de mușețel, cei din comuna Romînești, din același raion, au recoltat 2.000 kg flori de mușețel. Cele mai multe flori de mușețel le-au strîns însă pionierii și școlarii din Corabia: peste 4000 kg!

Cantități însemnate au strîns și pionierii din regiunile București, Timișoara, Oradea, Pitești, Galați și Ploești.

Munca de recoltare a florilor de mușețel este ușoară și plăcută. Să nu uităm însă că viața florilor de mușețel este scurtă — 20 zile, cel mult o lună. Culegerea florilor de mușețel se face în luna mai și la începutul lui iunie. Să nu întîrzicem, așadar, culegerea lor.

Este bine să cunoaștem că sînt mai multe flori asemănătoare mușețelului, dar putem recunoaște cu înlesnire mușețelul cel adevărat, singurul care poate folosi ca medicament. Mușețelul bun se cunoaște după **căciula sa care este țuguiată, pe cînd florile celorlalte soiuri au căciula turtită.** Putem recunoaște mușețelul bun și după următorul semn: **dacă tăiem căciula în două, vedem că mușețelul bun este gol la mijloc, pe cînd la celelatle feluri de mușețel căciula este plină.** Mușețelul bun are un miros plăcut care îl deosebește de toate celelalte soiuri, care fie că nu sînt mirositoare, fie că au miros neplăcut.

Dragi copii, pentru ca munca noastră să fie cît mai de folos, trebuie să avem grijă să uscăm florile de mușețel într-un strat subțire, floare lîngă floare, întinse pe hîrtie curată, astfel ca să-și păstreze culoarea naturală și mirosul plăcut.

Știți de ce se culeg în fiecare an așa de multe flori de mușețel? Fiindcă această plantă deși pare a fi la fel cu multe altele, ascunde un secret: florile de mușețel conțin o substanță cu mari însușiri vindecătoare, numită **azulen**, care vindecă numeroase boli. Iată de ce culegerea mușețelului este o adevărată acțiune patriotică, iată de ce trebuie să culegem și în anul acesta cît mai multe din minunatele flori de mușețel.

ION SIRBU
director al Direcției Generale,
Plante Medicinale
„Centrocoop"

Fază din meciul de rugbi Selecționata orașului București — P.U.C. (Franța)

Săptamîna trecută a fost bogată în evenimente sportive, atît în țară cît și în străinătate. Să trecem în revistă cîteva dintre ele.

CICLISM. *Cursa ciclistă de fond organizată de ziarul „L'Humanite", care a avut loc pe ruta Paris-Rouen-Paris, a prilejuit un frumos succes al cicliștilor romîni. La întrecere au luat parte 86 de alergători din 8 țări, printre care U.R.S.S., R. Cehoslovacă, Franța, Italia... Cei trei reprezentanți ai noștri,* Gabriel Moiceanu, Ion Cosma și Ion Vasile *au rulat cu o energie deosebită. Avînd de înfruntat atît adversari foarte valoroși cît și un traseu dur, accidentat, ei au reușit să obțină o victorie prețioasă: au cucerit locul I pe echipe și s-au clasat toți trei în primele 10 locuri ale clasamentului general individual. Moiceanu a ocupat locul II (locul I. F. Tarakanov, U.R.S.S.).*

FOTBAL. *Contînd pentru calificarea în turneul final al „Cupei Europei", întîlnirea dintre reprezentativele R.P. Romîne și R. Cehoslovace, care s-a desfășurat pe stadionul „23 August" din București, s-a încheiat cu scorul de 2—0 în favoarea oaspeților. Deși echipa noastră a dominat în cîteva rînduri, înaintarea organizînd incursiuni periculoase la poarta adversă, victoria a fost de partea oaspeților care au jucat mai tehnic beneficiind în același timp de o tactică eficace și bine aplicată.*

BOX. *Sîmbătă seara a avut loc pe Stadionul Republicii ultima gală din cadrul finalelor campionatelor republicane de box. Disputele dîrze care au caracterizat această reuniune, înaltul nivel tehnic la care s-au ridicat unele partide au arătat că boxerii romîni se află în progres.*

Iată campionii de box ai R.P.R. pe anul 1960:

Categoria muscă: Mircea Dobrescu (C.C.A.).

Categoria cocoș: Puiu Nicolae (C.S.M. Reșița).

Categoria pană: Const. Gheorghiu (Dinamo București).

Categoria semi-ușoară: Iosif Mihalic (Dinamo București).

Categoria ușoară: Ion Marin (Progresul București).

Categoria semi-mijlocie: Mihai Stoian (Știința București).

Categoria mijlocie mică: Șerbu Neacșu (C.C.A.).

Categoria mijlocie: Ion Monea (Dinamo București).

Categoria semigrea: Gheorghe Negrea (C.C.A.).

Categoria grea: Vasile Mariuțan (Dinamo București).

RUGBI. *Categoricul scor de 11—3 cu care selecționata de rugbi a orașului București a dispus duminică pe stadionul „23 August" de echipa franceză P.U.C. confirmă într-un chip fericit valoarea rugbiștilor romîni. Activi, curajoși, tehnici și, în plus, dispunînd de o excelentă condiție fizică, jucătorii noștri, în special cei de la înaintare, au făcut o partidă excelentă, luînd, pur și simplu, mai ales în repriza a doua, meciul pe cont propriu. Moraru, Paloșanu, Rusu, Mladin și Teofilovici au fost cei mai buni. S-au mai remarcat Căpușan și Marinache, mijlocașul la grămadă Cornel Stănescu și aripa Barbu.*

„Rivalii"

Oare numai un meci de fotbal poate fi vinovat de toate cele întîmplate ? La prima vedere s-ar părea că da, totuși eu... Ei, dar mai bine să vă povestesc totul de la început și atunci sînt sigur că veți fi de acord cu mine, fără alte comentarii.

Dacă cuiva i-ar fi trecut prin minte să ne întrebe pe noi, cei dintr-a VI-a, cine învață mai bine în clasa noastră, am fi rămas foarte încurcați. Pur și simplu n-am fi știut ce să răspundem ! Nicu Ghinea sau Sandu Nicoară ? Nu rîdeți, că așa e. Pe primul trimestru Nicu a avut doar un nouă, la romînă iar Săndel tot un singur nouă, dar la fizică.

„Pînă acum, toate bune" veți zice, și pe bună dreptate. Dar numai „pînă acum". De ce ? Pentru că cei doi sînt într-o veșnică... să zic așa, concurență, pentru că fiecare vrea să se mîndrească că-i „primu-n clasă". „Ei, nici asta nu-i cine știe ce, prea le vezi toate-n negru", vă veți grăbi, de sigur, să interveniți. Și aici aveți dreptate. Dar, iată o simplă întîmplare, pentru alții poate neînsemnată, care ne-a făcut atîtea griji... Ajung din nou la meciul cu pricina. Dacă doriți amănunte, aflați că au jucat grupa I-a cu a II-a, că prima a cîștigat cu 4-1, că nu s-a spart nici un geam, că mingea a trecut de vreo trei ori peste gard, și că... și că, în urma acestui meci, Săndel s-a ales cu o răceală zdravănă. E ceva foarte neplăcut. Batiste, ceaiuri, gargare, aspirine... Brrr, mă lipsesc bucuros de toate ! Și tot atît de bucuros s-ar fi lipsit și Săndel dar, vedeți, nu-i tot una să joci arbitru sau centru înaintaș. Ca arbitru nu răgușești decît cel mult țipînd că-i henț careu...

Și cum vă spuneam, se pricopsise Săndel. Ochii-i erau plini de lacrimi, se pare că avea și febră dar, se încăpățîna să vină la școală. Noi îi mai spuneam : „Stai, măi, Săndele, acasă. Tratează-te o zi, două, cum se cuvine și te scapi de pacostea asta". El, nu, cică-i numai puțin răcit și că pînă mîine-i trece... Bine. Dacă vrea omul să vină la școală, nu-l poți sili să stea acasă. Dar știți, fie vorba între noi, toți eram convinși că Săndel venea la școală numai să nu-i lase cumva lui Nicu întîietatea. Ei, și a mai venit el vreo două trei zile, și-ntr-a patra nu-l mai vedem. Și-o fi băgat mințile-n cap am zis, și a lăsat-o ceva mai moale. Mîine sau poimîine iar apare el.

Au trecut apoi și mîine și poimîine și chiar răspoimîine, dar de Săndel nici urmă. Hait ! am zis atunci, să știți c-a pățit-o. Cine știe ce i s-o fi întîmplat. Ne-am gîndit noi ce ne-am gîndit și pînă la urmă am hotărît să-l trimitem pe Nicu să vadă, ce și cum, că nu locuiau departe unul de altul. Zis și făcut. Vine a doua zi Nicu la școală : „Rău de tot fraților, are pneumonie, aprindere de plămîni". Ne-am uitat unii la alții. Ce puteam face ? „Păi uite, i-am spus noi, tot lui Nicu, te duci tu și-i arăți lecțiile de fiecare dată, nu de alta, dar să nu rămînă-n urmă cu învățătura"... „Eu !? îl auzirăm atunci, eu ?!! Asta-i bună ! Dar ce, numai eu exist în clasă ? Toate numai eu și iar eu ! Și apoi..." Voise să mai spună ceva, dar se răzgîndi și răsucindu-se pe călcîie se-ndreptă spre ușă. Am rămas, vorba aceea, cu buzele umflate. Iar „rivalitatea" ! Eram siguri de asta. Nicu nu voia să piardă prilejul s-o ia înaintea lui Săndel. Halal de așa colegialitate. Ei bine, dar în viitoarea adunare de detașament n-o să-l rugăm noi...

In drum spre casă, după cum îmi spuse chiar el mai tîrziu, în capul lui Nicu se învălmășeau toate laolaltă : Săndel... aprindere de plămîni... lecții... „primu-n clasă" și cîte și mai cîte. Pe măsură, însă, ce se apropia de casă, reuși oarecum să-și pună în ordine ideile. „Va să zică așa... ai dat lovitura... nu te mai ajunge din urmă... învață", îi șoptea o voce lăuntrică, căruia Nicu era înclinat să-i dea ascultare. Dar totuși nu se simțea bine. In minte îi apăru figura palidă a lui Săndel, fețele supărate ale colegilor... Se văzu pe sine însuși considerat „primu-n clasă", iar pe Săndel străduindu-se din greu să recupereze terenul pierdut...

Iși scutură capul. Parcă visa mergînd pe stradă. „Nu... asta nu" murmură el printre dinți. Apoi, deodată luînd o hotărîre, grăbi pasul.

Se opri răsuflînd greu în fața porții cunoscute. Apăsă lung pe butonul soneriei. Niște pași grăbiți se apropiară. Apoi se auzi cheia în broască, ușa se deschise încet și un glas bucuros îl întîmpină : „Ai venit Nicule ? Vai, Săndel se va bucura atît de mult !"...

Ei, asta era povestea mea. E poate o poveste banală, totuși pentru noi a avut o mare însemnătate : s-a legat o trainică prietenie și a dispărut o... „rivalitate".

Dacă cuiva i-ar trece prin minte să ne întrebe cine învață mai bine în clasa noastră, tot încurcați am rămîne. Ce să răspundem, Sandu Nicoară sau Nicu Ghinea ? Amîndoi au numai medii de zece.

DAN FLORIȚA-SERACIN

Partidului

Copiii toți din țară, mlădii ca o răchită,
se-nalță către tine, cu ochi de răsărită.
Și tu, slăvitul soare, de limpede amiază,
obrajii cruzi li-i mîngîi blajin, cu caldă rază.
Simt raza ta de viață, sub coperișul creșii,
de-i viscol alb ori dacă au înflorit cireșii,
ori cînd lucește, blondă, în ciuf și în șuvițe,
la joaca albă-ncinsă de ei la grădinițe,
ori cind, din toamna dulce și pînă-n miezul verii,
în școli își sorb lumina înaltă, pionierii.
Cînd viitorul roșu îl deslușești în toate,
tu, în școlarii veseli din clase luminate
privești cu grija razei de soare și îi vezi
pe schelele de mîine în calmele amiezi.
In ochii lor vezi zarea cu porțile deschise,
prin care-i duci spre țărmuri de-ntruchipate vise.
In brațe vezi vigoarea poporului, ce mîine,
va înflori-n mașină, în minereu, în pîine.
Și vezi în inimi steagul pe care-l duc-nainte
cînd îți preiau ștafeta din inimă, părinte.
De-aceea, soare-al vieții de limpede amiază,
simt grija ta aprinsă în fiecare rază,
și se întorc spre tine mlădii ca o răchită,
cu inimile crude, cu ochi de răsărită.

GH. D. VASILE

Rîndunelele de oțel

Tr : suveicile de zor
agere se duc și vin,
păsări, săgetînd în zbor,
peste valul pînzei, lin.

Țes în ritm svîcnit, de joc,
harnice suveici zglobii,
pînze cu văpăi de foc
pînze galbene-aurii.

Țes cu cîntec aspru, dur,
fir de roză, fir plăpînd,
în mătăsuri de azur
diafane fremătînd

Trec suveicile sprințar,
rîndunele de argint –
ochi de bucurii tresar
larg veghindu-le-n alint.

Ochi de harnici țesători
încălziți de-același gînd,
văd în truda lor comori,
zestrea patriei crescînd.

Trec suveicile de zor,
rîndunele de oțel –
flutură spre viitor
larqul patriei drapel !

Fierarul

Strălucesc văpăi solare
peste fierul scos din vatră
și tresar de nerăbdare.
mușchii tari, cioplîți ca-n piatră.

Faurul se-ndreaptă falnic
și barosu-n slăvi ridică –
versul aspru și năvalnic
albele tăceri despică.

Largi cadențe înfioară
roditoarele pămînturi :
pulsuri noi, de primăvară
au metalicele-i cînturi.

Ochii lui scrutează rugul
din materia aprinsă
și zăresc deodată plugul
pe cîmpia necuprinsă...

Știu, din mîna lui dibace
care-acum supune fierul,
holde mîndre s-or desface
contopindu-se cu cerul.

CONSTANTIN SCRIPCĂ

Citiți aceste cărți

In orașul cu porumbei

Volumul de poezii „Orașul cu porumbei" al poetei Elena Dragoș se adresează în primul rînd copiilor de vîrstă pionierească.

Această carte se deschide printr-un ciclu de recunoștință adusă luptei ilegale a Partidului. Emoționantele versuri din „Cartea dreptății" trezesc în inimile cititorilor admirație pentru dîrzenia cu care învățau comuniștii în anii de temniță : „Pe foiță de țigară / Cu un scris mărunt și des, / Slove mari la înțeles / Multe inimi luminară".

Viața variată în voioșia ei a copiilor din patria noastră, este zugrăvită în ciclurile „Zilele copilăriei" și „Orașul cu porumbei".

Elena Dragoș face și unele incursiuni în vremea războiului pe care-l condamnă. „Nebunul" este una dintre cele mai vibrante piese în acest sens. De altfel din chiar titlul suav al cărții înțelegem că poeta aduce slavă vieții pașnice, porumbeii simbolizînd liniștea, pacea orașului.

Copiii din cartea Elenei Dragoș se împrietenesc la joacă, se strîng în jurul focurilor de tabără, își amintesc de prieteni, se pregătesc pentru sărbătorirea zilei de 1 Mai, aduc respect mamei și se veselesc la scaldă ca în această strofă : „Gîrla-n brațe își cuprinde / Musafirii, drăgăstoasă / Nimeni nu-și aduce-aminte / Că mai are casă, masă". Inceperea școlii îi prilejuiește o personificare frumoasă în poezia „Toamna școlăriță". Adresîndu-i-se toamnei, văzută în chip de elevă o apostrofează : „Dar cum să treci tu clasa / Cînd umbli tot haihui, / Cînd singura ta grijă-i / In pomi să mi te sui ?".

Binoclul

Recent, în binoclul cititorilor mici, pasionați de literatură, a apărut o carte nouă : ea se intitulează chiar „Binoclul". Paginile cărții reunesc lucrări ale unor scriitori bine cunoscuți de voi, copii, din cărți și reviste.

In povestirea „Cuc-cuc, fă-te haiduc", M. Cremene povestește întîmplări din viața oamenilor săraci de pe vremea cînd pămîntul era stăpînit de boieri.

Sonia Larian satirizează unele apucături urîte ale copiilor. Printr-o varietate de mijloace, fiecare dintre autorii prezenți caută să creioneze copii în situații caracteristice. In mod deosebit emoționează povestirea „Binoclul" de Cocoi Mihai. Autorul, el însuși aflat în Iași în zilele înaintării Armatei Roșii, asupra cotropitorilor fasciști își amintește un act eroic la care a contribuit și copilul din acea vreme. Intre ostașii sovietici și copil se leagă o strînsă prietenie. In amintirea ajutorului pe care copilul l-a dat pentru distrugerea unui cuib de mitraliere, ei fac un schimb de binocluri. Scriitorul creează tipul copilului curajos, îndrăzneț, care este gata de fapte eroice cînd împrejurările i-o cer.

Cititorii, parcurgînd paginile cărții, vor întîlni episoade ce le vor produce clipe de emoție.

D. V.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.